SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (drugi senat)

z dne 22. maja 2007 *

V zadevi T-216/05,

Mebrom NV, s sedežem v Rieme-Ertveldu (Belgija), ki jo zastopata C. Mereu in K. Van Maldegem, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopata U. Wölker in X. Lewis, zastopnika,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti odločbe Komisije, ki naj bi jo vseboval dopis Komisije z dne 11. aprila 2005, naslovljen na tožečo stranko in se nanaša na dodelitev uvoznih kvot za metilbromid za leto 2005,

* Jezik postopka: angleščina.

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi senat),

v sestavi J. Pirrung, predsednik, N. J. Forwood in S. Papasavvas, sodnika,

sodna tajnica: C. Kristensen, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 28. novembra 2006

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir in dejansko stanje

1. *Dunajska konvencija in Montrealski protokol*

1 Z Odločbo Sveta 88/540/EGS z dne 14. oktobra 1988 o sklenitvi Dunajske konvencije o varstvu ozonskega plašča in Montrealskega protokola o substancah, ki škodljivo delujejo na ozonski plašč (UL L 297, str. 8), je Evropska Skupnost postala pogodbenica Dunajske konvencije o varstvu ozonskega plašča (v nadaljevanju: Dunajska konvencija) in Montrealskega protokola o substancah, ki škodljivo delujejo na ozonski plašč (v nadaljevanju: Montrealski protokol).

2 Za metilbromid se uporablja Montrealski protokol. Gre za pesticid, ki se uporablja kot sredstvo za zaplinjevanje in sicer pretežno v kmetijstvu, ker se z lahkoto vpije v zemljo in učinkuje zoper mnoge škodljive dejavnike. Njegova hitra razgradnja preprečuje zastrupljanje prehrambene verige in podzemnih vod. Zato je bil metilbromid eden izmed petih najbolj uporabljenih pesticidov na svetu. Vendar pa škoduje ozonskemu plašču.

3 Leta 1997 so se pogodbenice Montrealskega protokola dogovorile, da bodo postopoma do 31. decembra 2004 zmanjšale proizvodnjo in uvoz metilbromida v razvitih državah in od 1. januarja 2005 prepovedale proizvodnjo in uvoz metilbromida v razvitih državah, razen za tako imenovano „nujno“ uporabo.

4 V skladu z Sklepom IX/6 pogodbenic Montrealskega protokola (v nadaljevanju: Sklep IX/6) je uporaba metilbromida „nujna“ samo, če vlagatelj, ki zahteva uporabo izjeme, presodi, da bi nerazpoložljivost metilbromida za zadevno uporabo povzročila pomembnejše motnje na trgu, in če uporabniku niso na voljo nobene tehnično ali ekonomsko izvedljive druge možnosti, sprejemljive z vidika okolja in zdravja ter primerne za pridelke in okoliščine iz zahtevka.

5 Sklep IX/6 poleg tega določa, da sta morebitni proizvodnja in poraba metilbromida za nujno uporabo dovoljeni samo, če:

— so bili sprejeti vsi tehnično in ekonomsko izvedljivi ukrepi za čim večje zmanjšanje nujne uporabe in vseh morebitnih emisij metilbromida;

— metilbromid ni razpoložljiv glede količine in kakovosti iz obstoječih zalog neuporabljenega ali recikliranega metilbromida;

— se dokaže, da si je vlagatelj ustrezno prizadeval za ovrednotenje, trženje in odobritev drugih možnosti in nadomestkov s strani nacionalnega regulativnega organa.

2. *Uredba (ES) št. 2037/2000*

6 Obveznosti, ki izhajajo iz Dunajske konvencije in Montrealskega protokola, v pravnem redu Skupnosti uresničuje Uredba (ES) št. 2037/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 2000 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (UL L 244, str. 1, v nadaljevanju: Uredba). Ta akt določa pravila, ki se uporabljajo za proizvodnjo, uvoz, izvoz in uporabo določenih snovi, ki tanjšajo ozonski plašč, med katerimi je tudi metilbromid.

7 Člen 2 Uredbe opredeljuje podjetje kot „vsako fizično ali pravno osebo, ki proizvaja, reciklira za dajanje na trg ali uporablja nadzorovane snovi za industrijske ali komercialne namene v Skupnosti, ki sprošča take uvožene snovi v prosti promet v Skupnosti ali ki take snovi izvaža iz Skupnosti v industrijske ali komercialne namene“. Prav tako opredeljuje „dajanje na trg“ kot „oskrbovanje ali dajanje nadzorovanih snovi ali izdelkov, ki vsebujejo nadzorovane snovi, vključene v to uredbo, na voljo tretjim osebam za plačilo ali brezplačno“.

8 Člen 3(2)(d) te uredbe prepoveduje proizvodnjo metilbromida po 31. decembru 2004, razen med drugim za nujne uporabe v skladu s členom 3(2)(ii) in merili, določenimi v Sklepu IX/6.

9 Člen 3(2)(ii) Uredbe določa:

„Glede na predloge držav članic Komisija uporabi […] merila, določena v Sklepu IX/6 pogodbenic, skupaj z vsemi drugimi ustreznimi merili, za katera se pogodbenice dogovorijo, da vsako leto določi nujne uporabe, za katere so proizvodnja, uvoz in uporaba metilbromida v Skupnosti po 31. decembru 2004 lahko dovoljeni, ter dovoljene količine in uporabe in tiste uporabnike, ki to nujno izjemo lahko izkoristijo. Taka proizvodnja in uvoz se dovolita samo, če nobena od pogodbenic nima na voljo ustrezne nadomestne snovi ali recikliranega ali predelanega metilbromida […]“

10 Člen 3(4) Uredbe določa, da Komisija izda dovoljenja uporabnikom, ki so določeni v skladu s členom 3(1), druga alinea, in odstavkom 2(ii) ter jih obvesti o uporabi, za katero imajo dovoljenje, ter o snoveh in količinah, ki jih smejo uporabiti.

11 Poleg tega člen 4(2)(i), od (a) do (c), Uredbe določa, da vsak proizvajalec in uvoznik zagotovi, da obračunska raven metilbromida, ki ga daje na trg ali uporablja zase v obdobju od 1. januarja 1999 do 31. decembra 2004, ne presega določenega deleža obračunske ravni metilbromida, ki ga je dal na trg ali uporabil zase v letu 1991.

12 Po 31. decembru 2004 skladno s členom 4(2)(i)(d) Uredbe, razen odstavkov 4 in 5, vsak proizvajalec in uvoznik zagotovi, da metilbromida niti ne daje na trg niti ga ne uporablja zase.

13 Ta prepoved pa po členu 4(4) Uredbe ne velja za dajanje na trg in uporabo nadzorovanih snovi, če se uporabljajo za izpolnjevanje dovoljenih zahtev za nujne uporabe uporabnikov iz člena 3(2) Uredbe.

14 Člen 4(5) Uredbe določa tudi, da vsak proizvajalec ali uvoznik, ki je upravičen dajati nadzorovane snovi iz tega člena na trg ali jih uporabljati zase, lahko to pravico za vse ali katere koli količine te skupine snovi, določene v skladu s tem členom, prenese na katerega koli drugega proizvajalca ali uvoznika te skupine snovi v Skupnosti.

15 Člen 6(1) Uredbe določa:

„Za sprostitev v prosti promet v Skupnosti ali za uvoz nadzorovanih snovi na oplemenitenje bo treba predložiti uvozno dovoljenje. Ta dovoljenja bo izdala Komisija po preveritvi izpolnjevanja obveznosti iz členov 6, 7, 8 in 13."

16 Člen 6(3) in (4) Uredbe določa elemente, ki jih je treba navesti v vlogi za dovoljenje, in določa, da Komisija lahko zahteva potrdilo, ki dokazuje vrsto snovi, ki naj se uvozi. Člen 8 prepoveduje uvoz nadzorovanih snovi iz države, ki ni pogodbenica Proto-

kola. Člen 13 Uredbe v določenih okoliščinah določa izjeme, med drugim tudi glede prepovedi iz člena 8 Uredbe.

17 Člen 7 Uredbe se glasi:

„Za sprostitev nadzorovanih snovi, uvoženih iz tretjih držav v prosti promet v Skupnosti, veljajo količinske omejitve. Te omejitve se določijo in podjetjem dodelijo kvote za obdobje od 1. januarja do 31. decembra 1999 in za vsako naslednje dvanajstmesečno obdobje v skladu s postopkom iz člena 18(2). Dodelijo se samo:

a) za nadzorovane snovi skupin VI in VIII iz Priloge I;

b) za nadzorovane snovi zaradi uporabe bistvenega pomena, ali nujne uporabe, ali pri karantenskih ukrepih in predtovornih opravilih;

[…]“

18 Člen 17 Uredbe določa previdnostne ukrepe glede uhajanja uporabljenih nadzorovanih snovi in med drugim v odstavku 2 določa, da države članice Države določijo pogoje za minimalno usposobljenost osebja, ki sodeluje pri zaplinjevanju zemlje z metilbromidom.

19 Člen 18 Uredbe določa, da Komisiji pomaga odbor, za katerega se uporabita člena 4 in 7 Sklepa Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L 184, str. 23).

3. *Uporaba členov 6 in 7 Uredbe: spremembe po 1. januarju 2005*

20 Nadaljnje informacije, ki se nanašajo na spremembe po 1. januarju 2005 pri uporabi členov 3, 4, 6 in 7 Uredbe, izhajajo iz vlog strank in iz njihovih pisnih odgovorov na vprašanja Sodišča prve stopnje.

21 Do 31. decembra 2004 je ureditev dovoljenj in kvot, dodeljenih na podlagi členov 6 in 7 Uredbe, delovala takole: vsako leto, navadno septembra, so uvozniki Komisiji predložili uvozno kvoto za naslednje leto, tako da so uporabili standardni obrazec za vlogo, ki ga je Komisija izdala posebej v ta namen. Ponavadi so bile kvote dodeljene z odločbami Komisije januarja ali februarja naslednje leto, kjer so bili navedeni vsi uvozniki, katerih vlogo je Komisija sprejela, poimensko in izčrpno, tako da so bile določene njihove posamične kvote. Za metilbromid se je količina posamične kvote izračunala glede na zgodovinski tržni delež osmih uvoznikov, ki so bili upravičeni do uvoznih kvot za nadzorovano uporabo metilbromida leta 1991.

22 Od 1. januarja 2005 mora Komisija dovoljeno količino in uporabo, tako kot podjetja, ki so lahko deležna izjeme za nujno uporabo metilbromida, vsako leto določiti v skladu s postopkom, določenim v členu 18(2) Uredbe po merilih, določenih s Sklepom IX/6, in po vsakem drugem merilu, ki so ga sprejele pogodbenice Montrealskega protokola.

23 Marca prejšnje leto je Komisija pozvala države članice, naj vložijo vloge za nujno uporabo metilbromida pred 30. junijem. Komisija je preučila vloge, ponavadi z zunanjimi strokovnjaki, in določila dovoljene količine za nujno uporabo, glede na vrsto kulture in glede na državo članico.

24 Komisija je nato objavila obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije* za vse uporabe, ki tanjšajo ozonski plašč, ki določa, da bodo določene kvote za celotno količino metilbromida, ki je lahko dan na trg za nujno uporabo. Nato je pripravila odločbo, v kateri je določila količine metilbromida, ki se lahko nameni za nujno uporabo.

25 Države članice Komisiji sporočijo količino zalog metilbromida, ki so na voljo za nujno uporabo, in predložijo imena in naslove vsakega zaplinjevalca ali dejavnega podjetja za zaplinevanje, kvoto za vrsto kulture in za zaplinjevalca, načrt z opisom načina, da bo metilbromid pravilno uporabljen v skladu z Uredbo, in zaloge za podjetje za zaplinjevanje in za uporabo. Države članice morajo razdeliti celotno kvoto med zaplinjevalce po lastnih merilih.

26 Komisija je vzpostavila elektronski sistem upravljanja in dodelitve kvot prek internetne spletne strani, namenjene snovem, ki tanjšajo ozonski plašč (Ozone Depleting Substances, v nadaljevanju: spletna stran ODS). Na tej strani so registrirane kvote in zaloge vsakega zaplinjevalca. Vsak zaplinjevalec se mora vpisati prek svoje države in dobi geslo za dostop do spletne strani ODS, kjer lahko zaprosi za dovoljenje za uvoz ali proizvodnjo metilbromida, ko so zaloge izčrpane. Sistem je izdelan tako, da se zaloge odštejejo od proizvodnih ali uvoznih kvot. Zaplinjevalec dobi dovoljenje, da vzame določeno količino iz zalog prek strani ODS. Ko so zaloge izčrpane, lahko zaplinjevalec zaprosi za dovoljenje za uvoz ali proizvodnjo. Do dovoljenja lahko pride le z uporabo spletne strani ODS.

27 Potem ko mu je odobrena kvota, lahko zaplinjevalec izbere uvoznika, vpisanega na strani ODS, in ga zadolži, da uvozi zahtevano količino metilbromida. V vlogi količine v okviru dodeljene kvote mora biti uvoznik točno določen. Komisija pisno obvesti zaplinjevalca, ali bo vlogo sprejela ali jo bo zavrnila. Če je vlogi ugodeno, Komisija vlogo „zaključi“ in obvesti zadevno državo članico. Da lahko proizvod uvozi in ocarini, mora uvoznik nato v imenu zaplinjevalca zahtevati in pridobiti uvozno dovoljenje, ki ga podpišejo službe Komisije posebej na zahtevo zaplinjevalca, glede količine, vrste kulture in države članice. Uvoznik lahko razdeli več vlog za uvozno dovoljenje, da dobi dovolj metilbromida, da ugodi več vlogam le z enim uvoznim dovoljenjem. Torej je uvoznik tisti, ki mora zaplinjevalcu priskrbeti ustrezno količino metilbromida.

28 Države članice so pozvane, naj predložijo letno poročilo glede nujne uporabe metilbromida, kar omogoči nasprotno preverjanje neprekoračenja količine, določene za kategorijo uporabe.

4. *Obvestilo uvoznikom iz leta 2004*

29 Komisija je 22. julija 2004 objavila Obvestilo uvoznikom nadzorovanih snovi, ki tanjšajo ozonski plašč, v Evropski uniji glede Uredbe (UL C 187, str. 11, v nadaljevanju: Obvestilo iz leta 2004) (glej tudi točko 24 zgoraj).

30 V točki I se Obvestilo iz leta 2004 obrača na podjetja, ki nameravajo iz virov zunaj Evropske skupnosti od 1. januarja 2005 do 31. decembra 2005 v Evropsko skupnost uvažati snovi, med katerimi je tudi metilbromid.

31 V točki II Obvestila iz leta 2004 Komisija ta podjetja obvešča, da člen 7 Uredbe (ES) št. 2037/2000 zahteva, naj se določijo količinske omejitve in proizvajalcem ter uvoznikom dodelijo kvote, med drugim tudi za metilbromid. Navaja naslednje:

„Kvote se dodelijo za:

a) metilbromid za izvajanje karantenskih ukrepov in predtovornih opravil (QPS) ter druge vrste uporabe, ki so jih določile pogodbenice Montrealskega protokola; za nujne uporabe v skladu s Sklepi IX/6, ExI/3, ExI/4 in vsemi drugimi ustreznimi merili, o katerih so se sporazumele pogodbenice Montrealskega protokola, ter v skladu s členom 3(2)(ii) Uredbe; uporabe za izvajanje karantenskih ukrepov in predtovornih opravil ter nujne uporabe, ki jih je odobrila Komisija v skladu s členom 18 Uredbe;

[…]“

32 V točki VII Obvestila iz leta 2004 Komisija poziva podjetja, ki nimajo kvote za uvoz nadzorovanih snovi za leto 2004 in želijo vložiti vlogo za dodelitev uvozne kvote za obdobje od 1. januarja 2005 do 31. decembra 2005, naj o tem obvestijo Komisijo najpozneje do 3. septembra 2004.

33 V točki VIII Obvestila iz leta 2004 Komisija obvešča podjetja z uvozno kvoto v letu 2004, da morajo napisati izjavo, tako da izpolnijo in oddajo ustrezen obrazec ali obrazce na spletni strani ODS, in da bo „Komisija obravnavala samo vloge, prejete […] do 3. septembra 2004“.

34 V točki IX Obvestila iz leta 2004 Komisija navaja, da bo obravnavala vloge in določila uvozne kvote za vsakega uvoznika in proizvajalca. Dodeljene kvote bodo objavljene na spletni strani ODS in vsi prosilci bodo o odločbami obveščeni po pošti.

5. *Vloga tožeče stranke*

35 Od leta 1996 tožeča stranka uvaža metilbromid v Evropsko unijo v svojem imenu in za račun vseh drugih uvoznikov na podlagi prenosa uvoznih kvot. Uvozne kvote so ji bile dodeljene med letoma 1996 in 2004. Leta 2004 ji je bilo dodeljenih 37,46 % celotne kvote Evropske unije.

36 Po objavi Obvestila iz leta 2004 je tožeča stranka 30. avgusta 2004 predložila Komisiji izjavo, da bi dobila med drugim kvoto metilbromida za nujno uporabo za leto 2005. Zahtevala je dodelitev kvote v višini 4.500.000 kg, kar je pomenilo 2.700.000 kg potenciala za tanjšanje ozonskega plašča (PTOP).

37 Tožeča stranka je 10. decembra 2004 dobila dopis, ki ga je Evropska komisija poslala vsem uporabnikom spletne strani ODS, in jo obvestila, da „[b]o kvota za leto 2005 objavljena na [njeni] internetni spletni strani […] 13. decembra 2004“. Določeno je bilo, da je „odločba o izvozu“ v izdelavi in da bo vročena vsem izvoznikom takoj, ko bo sprejeta. Komisija je dodala, da so vsi uvozi, uresničeni po 1. januarju 2005, prišteti kvoti za leto 2005.

38 Ker tožeča stranka od Komisije ni dobila nobenega nadaljnega obvestila o uvozni kvoti za leto 2005, je 1. marca 2005 Komisiji poslala dopis in zahtevala, naj ji v skladu s členom 7 Uredbe in Obvestila 2004 vroči odločbo o dodelitvi kvote za uvoz metilbromida za nujno uporabo za leto 2005 v Evropski uniji. V dopisu navaja, da ima pravico do te kvote, ker je 30. avgusta 2004 vložila vlogo, ki jo je zahtevala Komisija v obvestilu iz leta 2004. Tožeča stranka navaja dopis Komisije z dne 10. decembra 2004 in opozarja, da od takrat ni dobila nobene dodatne informacije, da ji kvota ni bila dodeljena, in da ni dobila nobenega odgovora na svojo vlogo z dne 30. avgusta 2004.

6. *Izpodbijani akt*

39 Komisija je na ta dopis odgovorila z dopisom z dne 11. aprila 2005 (v nadaljevanju: izpodbijani akt), v katerem obvešča tožečo stranko, da na podlagi Uredbe dodelitev uvoznih kvot ni več mogoča. Opozarja, da je bila količina metilbromida, ki je dovoljen za posamezno nujno uporabo, sprejeta v skladu s postopkom, določenim v členu 3(2)(ii) Uredbe in v skladu s členom 18 Uredbe.

40 Komisija v izpodbijanem aktu navaja, da uporaba člena 3(2)(ii) Uredbe zahteva opredelitev uporabnikov in določitev količine, ki je dovoljena za nujno uporabo. Tako je določila, da so podjetja, ki izvajajo zaplinjevanje, uporabniki, ker po eni strani člen 17(2) Uredbe nalaga državam članicam, naj določijo minimalno usposobljenost osebja, ki pri tem sodeluje, in po drugi strani, ker je zaplinjevanje edini mogoč postopek za te snovi. Komisija navaja, da morajo odslej podjetja, ki zaplinjujejo, zaprositi za uvozno dovoljenje ali dovoljenje za proizvodnjo metilbromida, če nobena

pogodbenica Montrealskega protokola nima na zalogi recikliranega ali predelanega metilbromida.

41 Komisija pojasni tudi, da na podlagi člena 4(2)(i)(d) Uredbe osem uvoznikov, ki so imeli pravico do uvozne kvote za nadzorovano uporabo metilbromida, ker je bila količina vsake kvote izračunana glede na tržni delež leta 1991, od 1. januarja 2005 nima več pravice do kvot za nadzorovano uporabo metilbromida.

42 Komisija dalje navaja, da se milostno obdobje, določeno v členu 4(2)(ii) Uredbe v tem primeru ne uporablja na podlagi odstavkov 4 in 5 istega člena. Meni namreč, da po besedilu člena 4 Uredbe njegov odstavek 4(i)(b) prevlada. Po mnenju Komisije ta določa, da bosta dajanje na trg in uporaba metilbromida s strani podjetij, ki niso proizvajalci ali uvozniki, dovoljena po 31. decembru 2004, ker so vloge, za katere je bilo izdano dovoljenje za nujno uporabo, učinkovale od 1. januarja 2005. Iz tega po mnenju Komisije izhaja, da zgodovinski tržni deleži uvoznikov niso bili pravna osnova, ki bi omogočila določitev uvoza metilbromida za nujno uporabo.

43 Komisija končuje s tem, da določa, da so uvozne kvote nadomestile strogo nadzorovane kvote za nujno uporabo, ki bodo dodeljene podjetjem za zaplinjevanje, in da je evropski trg odprt za vsako podjetje, ki želi uvažati metilbromid, če ima veljavno dovoljenje za uvoz metilbromida za nujno uporabo.

7. *Odločba 2005/625/ES*

44 Z odločbo Komisije z dne 23. avgusta 2005 o določitvi količin metilbromida, dovoljenega za nujno uporabo v Evropski skupnosti od 1. januarja do 31. decembra 2005 v skladu z Uredbo (UL L 219, str. 47) (glej tudi točko 24 zgoraj), je Komisija v skladu s členom 3(2)(ii) Uredbe in po merilih iz Sklepa IX/6 določila količine metilbromida, ki so dovoljene za nujno uporabo v Skupnosti med 1. januarjem in 31. decembrom 2005.

Postopek

45 Tožeča stranka je v sodno tajništvo Sodišča prve stopnje 31. maja 2005 vložila zadevno tožbo.

46 Komisija je s posebno vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 18. julija 2005, uveljavljala ugovor nedopustnosti v skladu s členom 114(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje. Tožeča stranka je predložila stališča glede tega ugovora nedopustnosti 16. septembra 2005. S sklepom Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 15. maja 2006 je bil ugovor nedopustnosti združen z odločanjem po temelju, odločitev o stroških pa je bila pridržana.

47 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje odločilo, da začne ustni postopek, in je v okviru ukrepov procesnega vodstva, določenih v členu 64 Poslovnika Sodišča prve stopnje, pisno zastavilo določena vprašanja strankama, ki sta nanje odgovorili v določenem roku.

48 Z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 26. junija 2006, je Komisija vložila odgovor na tožbo.

49 V skladu s členom 47(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje je Sodišče prve stopnje odločilo, da druga izmenjava pisnih vlog ni potrebna. Postopek je bil končan 5. julija 2006.

50 Sodišče prve stopnje je na podlagi poročila sodnika poročevalca sklenilo razpisati ustno obravnavo. Stranke so na obravnavi 28. novembra 2006 predstavile svoje trditve in odgovorile na vprašanja Sodišča prve stopnje.

Predlogi strank

51 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— zavrne trditve, predložene glede ugovora nedopustnosti;

— razglasi tožbo za dopustno in utemeljeno ali podredno združi vprašanja glede dopustnosti s preizkusom temelja zadeve ali podredno zadrži odločitev, dokler ne bo izdana sodba v zadevi v glavni stvari;

— izpodbijani akt razglasi za ničen;

— Komisiji naloži, naj ji dodeli kvoto za dvanajstmesečno obdobje v skladu s členom 7 Uredbe;

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

52 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

1. *Dopustnost*

53 Komisija je uveljavljala ugovor nedopustnosti, v katerem je zatrjevala, da sta predlog za izdajo odredbe za dodelitev uvozne kvote za tožečo stranko in ničnostna tožba nedopustna.

Predlog za izdajo odredbe, naj Komisija tožeči stranki dodeli uvozno kvoto

Trditve strank

54 Komisija meni, da v skladu s sodno prakso Sodišče prve stopnje ni pristojno, da naslovi odredbe na Komisijo, če odloča na podlagi člena 230 ES, in je zato predlog za izdajo odredbe nedopusten.

55 Tožeča stranka se sklicuje na člen 233 ES in navaja, da je v primeru, da se izpodbijan akt razglasi za ničnega, edina možnost, ki naj bi jo imela Komisija, da se uskladi s sodbo, da se ji dodeli kvota za dvanajst mesecev. Tožeča stranka trdi, da bi se moral njen predlog upoštevati v tem sobesedilu.

Presoja Sodišča prve stopnje

56 Opozoriti je treba, da je v okviru ničnostne tožbe iz člena 230 ES pristojnost sodnega organa Skupnosti nadzor zakonitosti izpodbijanega akta in da na podlagi ustaljene sodne prakse Sodišče prve stopnje pri izvajanju svojih pristojnosti ne more na institucije Skupnosti nasloviti odredbe (sodba Sodišča z dne 8. julija 1999 v zadevi DSM proti Komisiji, C-5/93 P, Recueil, str. I-4695, točka 36, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 24. februarja 2000 v zadevi ADT Projekt proti Komisiji, T-145/98, Recueil, str. II-387, točka 83). V primeru razglasitve ničnosti izpodbijanega akta mora zadevna institucija v skladu s členom 233 ES sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev ničnostne sodbe (sodba Sodišča prve stopnje z dne 27. januarja 1998 v zadevi Ladbroke Racing proti Komisiji, T-67/94, Recueil, str. II-1, točka 200, in zgoraj navedena sodba ADT Projekt proti Komisiji, točka 84).

57 Iz tega izhaja, da je treba predlog, naj Sodišče prve stopnje naslovi na Komisijo odredbo za dodelitev uvozne kvote tožeči stranki, razglasiti za nedopustnega.

Ničnostna tožba

Trditve strank

58 Komisija navaja, da izpodbijani akt ni akt, ki bi odpiral možnost tožbe za razglasitev ničnosti, ki bi povzročila obvezne pravne učinke, ki vplivajo na interese tožeče stranke, in da je torej tožba za razglasitev ničnosti nedopustna.

59 Tožeča stranka meni, da je tožba dopustna, vendar predlaga Sodišču prve stopnje, naj preuči temelj zadeve, preden se izreče o dopustnosti tožbe. Meni, da se dopustnost te zadeve ne bi mogla v celoti presojati brez predhodnega preizkusa temelja zadeve.

Presoja Sodišča prve stopnje

60 Skrbeč za dobro upravljanje pravosodja Sodišče prve stopnje ugotavlja, da je primerno, da se v okoliščinah v tem primeru izreče najprej o vprašanjih glede temelja, preden preučimo vprašanja glede dopustnosti (v tem smislu in po analogiji glej sodbo Sodišča z dne 15. marca 1984 v zadevi Tradax proti Komisiji, 64/82, Recueil, str. 1359, točka 12, in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 1. decembra 1999 v združenih zadevah Boehringer proti Svetu in Komisiji, T-125/96 in T-152/96, Recueil, str. II-3427, točka 58, po pritožbi potrjeni s sodbo Sodišča z dne 26. februarja 2002 v zadevi Svet proti Boehringer, C-23/00 P, Recueil, str. I-1873, točka 52).

2. *Temelj*

61 V podporo tožbe za razglasitev ničnosti tožeča stranka navaja štiri tožbene razloge. V prvem tožbenem razlogu trdi, da Komisija ni pravilno izvajala pravnega okvira, ki ga je vzpostavila Uredba, v drugem tožbenem razlogu pa trdi, da je Komisija kršila člen 7 Uredbe. Ta tožbena razloga je treba preučiti skupaj. Tožeča stranka dalje trdi, v tretjem tožbenem razlogu, da je Komisija prekoračila pravni okvir, določen v členu 7 Uredbe in prekoračila pooblastilo, ki sta ji ga z Uredbo poverila Parlament in Svet. Na koncu v četrtem tožbenem razlogu navaja, da je Komisija kršila načela pravne varnosti in varstva zaupanja v pravo.

Prvi in drugi tožbeni razlog: nepravilno izvajanje uporabljenega pravnega okvira in kršitev člena 7 Uredbe

Trditve strank

62 V okviru prvega tožbenega razloga tožeča stranka trdi, da Komisija, s tem ko uvoznikom ni odobrila kvot, ni pravilno izvajala pravnega okvira, ki ga določa Uredba. S tem, ko je trdila, da od 1. januarja 2005 lahko zaprosijo za uvozno dovoljenje metilbromida le zaplinjevalci in da uvozniki nimajo pravice do kvot, Komisija pomeša določbe Uredbe glede potrjenih kvot in glede postopka za izračun njihove količine z določbami in postopki glede identitete podjetij, ki se jim dovoli uvoz tako določenih količin.

63 Tožeča stranka natančneje meni, da mora v skladu s členom 3(2)(ii) Uredbe količino kvote določiti Komisija v skladu s postopkom iz člena 18(2) Uredbe in z merili iz Sklepa IX/6. Tako tožeča stranka ne ugovarja temu, da količina kvot, dovoljenih od 1. januarja 2005, ne bo več izračunana na podlagi zgodovinske proizvedene količine osmih proizvajalcev.

64 To pa po njenem mnenju ne pomeni, da je bila dejavnost uvoznikov, ki so bili pred 1. januarjem 2005 upravičeni do uvoznih kvot za nadzorovano uporabo metilbromida, lahko ovirana. Taka razlaga naj ne bi bila v skladu s členoma 6 in 7 Uredbe, ki uvoznikom, ne pa tudi uporabnikom, dodelita pravico do uvoznega dovoljenja in kvoto za dvanajstmesečno obdobje. Poleg tega naj bi člen 4(5) Uredbe uvoznikom dopuščal, da prenesejo svojo pravico drugemu uvozniku.

65 Poleg tega naj bi razlaga Komisije zahtevala, da morajo takrat obstoječi uvozniki prenehati s svojo dejavnostjo, ker naj bi bili izključeni iz nove uvozne ureditve, ki jo določa Komisija. To naj bi ogrožalo načelo svobodnega opravljanja poklicne dejavnosti, ki je po mnenju tožeče stranke lastno pravnim redom vseh držav članic in je del splošnih načel prava Skupnosti.

66 Končno naj bi razlaga Komisije vodila k izkrivljanju konkurence in ne k njenemu odprtju, ker naj bi uvoznikom onemogočala, da bi bili konkurenčni z uporabniki na trgu uvoza in prodaje metilbromida.

67 V okviru drugega tožbenega razloga tožeča stranka meni, da člen 7 Uredbe izrecno nalaga Komisiji, naj za sprostitev nadzorovanih snovi v Skupnosti, med katerimi je tudi metilbromid, v prosti promet veljajo kvote, ki so dodeljene neposredno uvoznikom za vsako dvanajstmesečno obdobje od 31. decembra 1999.

68 V točki IX Obvestila iz leta 2004 je Komisija po mnenju tožeče stranke priznala, da je morala dodeliti kvote uvoznikom. Dalje naj bi izmenjava korespondence, ki je sledila, potrjevala, da je Komisija vedela in priznala, da je imela tožeča stranka individualno pravico, da dobi osebno kvoto za dvanajstmesečno obdobje za leto 2005. Tožeča stranka meni, da torej ni nobenega dvoma, da ji je Komisija morala dodeliti kvoto na podlagi sekundarne zakonodaje. V skladu z Obvestilom iz leta 2004 je tožeča stranka Komisiji 30. avgusta 2004 prenesla izjavo, da bi lahko uvažala metilbromid leta 2005.

69 Tožeča stranka zatrjuje, da Komisija v izpodbijanem aktu ni navedla člena 7 Uredbe, čeprav je izrecno utemeljila svojo vlogo s to določbo v dopisu z dne 1. marca 2005. Komisija naj bi zgolj navedla, da so imeli zaplinjevalci možnost dobiti uvozno kvoto, česar tožeča stranka ne zanika. Tožeča stranka ugovarja tudi predlogu, da uvozniki, ki so imeli takrat pravico do uvoznih kvot, ne morejo biti več upravičeni do njih od 1. januarja 2005, in po drugi strani, da so kvote uvoznikov zamenjale kvote, dodeljene podjetjem za zaplinjevanje. Meni, da je bila taka trditev v nasprotju s členom 7 Uredbe in da krši pravice tožeče stranke do uvoznih kvot, določenih s to določbo.

70 Glede prvega tožbenega razloga Komisija trdi, da se je pravna ureditev, ki se uporablja za uvoz metilbromida, spremenila 1. januarja 2005 v skladu s členom 4(1)(ii) Uredbe. Komisija navaja, da je morala Komisija od tega datuma prepovedati uporabo metilbromida, razen med drugim v primerih nujne uporabe. Ureditev na podlagi člena 4(2)(i) Uredbe ne bi mogla biti več podlaga za dodelitev uvoznih dovoljenj po 31. decembru 2004, v skladu s Sklepom IX/6 in členom 3(2)(ii) Uredbe. Po 1. januarju

2005 bi morali zaplinjevalci zaprositi za to dovoljenje, preden bi od uvoznikov, kot je tožeča stranka, zahtevali, naj uvozijo količino metilbromida, za katero je bilo izdano dovoljenje. Komisija meni, da sprememba položaja tožeče stranke izhaja neposredno iz člena 3(2)(ii) Uredbe, ki je odpravil dodelitev kvot, izračunanih na podlagi zgodovinskih količin. Vendar ta sprememba po mnenju Komisije nikakor ne določa, da morajo družbe, kot je tožeča stranka, prekiniti dejavnost.

71 Glede drugega tožbenega razloga Komisija opozarja, da člen 7 Uredbe določa, da je treba kvote dodeliti podjetjem. Ker se člen 7(b) Uredbe sklicuje na nujno uporabo, Komisija meni, da ga je treba brati in razumeti glede na člen 3(2) Uredbe, da se natančno določi, katerim podjetjem se bodo od 1. januarja 2005 dodelile kvote za nujno uporabo metilbromida. Tako naj bi bila podjetja, ki naj bi jim bile dodeljene kvote, zaplinjevalci in ne uvozniki. Komisija meni, da člen 7 Uredbe logično izhaja iz člena 6, ki določa načelo, da uvoz metilbromida ni prost, ampak je zanj treba pridobiti in predložiti veljavno uvozno dovoljenje. Ta člena naj bi se med seboj dopolnjevala.

72 Končno Komisija zatrjuje, da sta Obvestilo iz leta 2004 in dopis z dne 10. decembra 2004 splošna glede vseh snovi, ki tanjšajo ozonski plašč, in ne navajata izrecno, da bodo te kvote dodelili uvoznikom za nujno uporabo metilbromida leta 2005. Nasprotno Komisija poudarja, da se točka II(a) Obvestila iz leta 2004 sklicuje na člen 3(2)(ii) Uredbe in torej navaja, da so kvote dodeljene v skladu s to določbo. Poleg tega Komisija na obravnavi navaja, da je bilo Obvestilo iz leta 2004 glede tega drugačno od Obvestila iz leta 2003.

Presoja Sodišča prve stopnje

73 Najprej je treba povedati, da se ureditev, ki jo je vzpostavila Komisija 1. januarja 2005, izraža z dejstvom, da je opredelila uporabnike v smislu člena 3(2)(ii) Uredbe, ki so lahko upravičeni do izjeme za nujno uporabo, ker so zaplinjevalci. Komisija je na podlagi člena 7 Uredbe odločila tudi, da uvozniki niso več upravičeni do uvoznih kvot, ampak da se kvote leta 2005 dodelijo zaplinjevalcem kot uporabnikom. Ureditev določa tudi, da je za uvoz potrebna dodelitev tako dovoljenja zaplinjevalcu kot uvozniku. Končno se je Komisija v okviru nove ureditve odločila, da omeji uvoz metilbromida prek uvoznikov pri vsakem posameznem primeru posebej, ker so bila dovoljenja izdana le, če so bili izpolnjeni pogoji za dajanje na trg iz člena 4(4)(i)(b), druga alinea, Uredbe. Tako uvozniki ne morejo več ustvariti zaloge metilbromida za prodajo uporabnikom.

74 Prvič, glede domnevne kršitve člena 7 Uredbe in trditve tožeče stranke, da ureditev, ki jo je vzpostavila Komisija od 1. januarja 2005, ne pomeni pravilnega izvajanja upoštevnih določb Uredbe, je treba najprej opozoriti, da besedilo člena 7 Uredbe, ki ne ureja le uvoza metilbromida, ampak tudi uvoz vseh nadzorovanih snovi iz tretjih držav, ne določa natančno, da je treba uvozne kvote dodeliti uvoznikom, ampak določa, da jih je treba dodeliti podjetjem, pri čemer ta izraz po členu 2 Uredbe pomeni fizične ali pravne osebe, ki proizvajajo, reciklirajo, uporabljajo, uvažajo in izvažajo nadzorovane snovi. Člen 7 Uredbe prepušča Komisiji izbiro glede tega, katere kategorije med tistimi, naštetimi v členu 2 Uredbe, med katerimi so zaplinjevalci kot uporabniki, bodo upravičene do kvot na podlagi te določbe. Iz tega izhaja, da člen 7 Komisije ne zavezuje, da uvoznikom dodeli uvozne kvote.

75 Drugič je treba povedati, da člen 3(2)(i)(d) Uredbe prepoveduje proizvodnjo metilbromida po 31. decembru 2004. Poleg tega člen 3(2)(ii) določa, da Komisija uporablja merila, določena v Sklepu IX/6, da se vsako leto določijo nujne uporabe, za katere so proizvodnja, uvoz in uporaba metilbromida dovoljeni v Skupnosti po 31. decembru 2004, količine in uporabe, ki se dovolijo, ter uporabniki, ki so lahko deležni izjeme iz naslova nujne uporabe. Člen 3(2)(ii) Uredbe določa tudi, da se proizvodnja in uvoz dovolita samo, če nobena od pogodbenic Montrealskega protokola nima na voljo ustrezne nadomestne snovi ali recikliranega ali predelanega metilbromida.

76 Opozoriti je treba, da člen 4(2)(i)(d) Uredbe prepoveduje dajanje nadzorovanih snovi na trg po 31. decembru 2004, z izjemo člena 4(4) in (5). Člen 4(i)(b), druga alinea, določa, da prepoved iz odstavka 2(i)(d) ne velja za dajanje na trg niti za uporabo metilbromida, če se uporablja za ugoditev zahtevam, za katere je bilo izdano dovoljenje za nujno uporabo uporabnikov iz člena 3(2) Uredbe.

77 Iz tega izhaja, da sta v skladu s tema členoma Uredbe uporaba in dajanje metilbromida na trg leta 2005 omejena strogo na nujno uporabo. Iz teh določb izhaja, da je metilbromid v Skupnosti na razpolago le v primeru potrebe za določeno nujno uporabo.

78 Tretjič je treba opozoriti, da je člen 6(1) Uredbe določa, da je za uvoz metilbromida v Skupnost potrebno uvozno dovoljenje, vendar ne določa natančno niti upravičencev niti števila dovoljenj, ki se dodelijo za uvoz. Zato je dodelitev obeh dovoljenj za vsak uvoz, najprej uporabniku, nato uvozniku, ki ga določa ureditev Komisije od 1. januarja 2005, v skladu s to določbo. Poleg tega sta člen 6 in 7 Uredbe dopolnilni določbi,

v smislu, da se ta člena nanašata na nadzor in omejitev količin nadzorovanih snovi, uvoženih v Skupnost.

79 Posledično, upoštevajoč omejitve proizvodnje, uporabe in dajanja metilbromida na trg, ki jih določata člena 3 in 4 Uredbe, iz besedila Uredbe izhaja, da je cilj členov 6 in 7 zagotoviti, da uvoz metilbromida ne preseže strogih potreb za natančno določeno nujno uporabo.

80 Razlaga členov 3, 4, 6 in 7 Uredbe s strani Komisije, da ne dodeli več uvoznih kvot uvoznikom in da omeji uvoz metilbromida pri vsakem posameznem primeru posebej ter tako ovira kopičenje zalog pri uvoznikih daje torej polni učinek tem določbam in jim zagotavlja dosledno uporabo, ki ustreza besedilu in ciljem Uredbe, ki želi med drugim omejiti proizvodnjo in uporabo metilbromida za namene zaščite ozonskega plašča.

81 Te analize ne ovrže dejstvo, da člen 7 Uredbe ne določa izrecno spremembe od 1. januarja 2005 ureditve uporabe metilbromida. Iz teg,a kar je bilo navedeno v točkah od 74 do 80 zgoraj, izhaja, da Komisija ni zamešala, kot trdi tožeča stranka, dveh različnih ureditev, in sicer na eni strani ureditve členov 3 in 4 Uredbe in po drugi strani ureditve členov 6 in 7 Uredbe, ampak je pravilno razlagala vse te določbe, tako da je razlaga v skladu z besedilom Uredbe.

82 Prav tako je glede trditve o kršitvi člena 4(5) Uredbe, ki dopušča, da vsak proizvajalec ali uvoznik, ki je upravičen dajati nadzorovane snovi na trg, lahko to pravico prenese na katerega koli drugega uvoznika te skupine snovi v Skupnost, treba opozoriti, da v skladu s členom 4(2)(i)(d) Uredbe proizvajalci in uporabniki po 31. decembru 2004 niso več upravičeni, da dajejo metilbromid na trg, razen količine, dovoljene za vsak posamezen primer posebej na podlagi člena 4(4)(i)(b), druga alinea, in člena 3(29(ii) Uredbe. Po eni strani iz tega izhaja, da je pravica do prenosa, ki jo imajo uvozniki za leto 2005 po členu 4(5) Uredbe, omejena le na količino, določeno za vsak posamezen primer posebej, in po drugi strani, da lahko uvozniki to pravico izvajajo z omejenim prenosom, ne da bi imeli na voljo uvozno kvoto, kot je tožeča stranka priznala na obravnavi. Zato člen 4(5) Uredbe Komisije ne zavezuje, da uvoznikom dodeli uvozne kvote.

83 Upoštevajoč zgoraj povedano je treba povedati, da Komisiji na podlagi Uredbe ni bilo treba dodeliti uvozne kvote tožeči stranki kot uvozniku in da nova ureditev, ki jo je vzpostavila Komisija s 1. januarjem 2005, pomeni zakonito izvajanje členov 3, 4, 6 in 7 Uredbe, ki je v skladu s temi določbami. V teh okoliščinah ni bilo treba preučiti vprašanja, ali bi lahko Komisija ravnala drugače, s tem da je po 31. decembru 2004 nadaljevala dodeljevanje uvoznih kvot uvoznikom.

84 Glede sklicevanja tožeče stranke na Obvestilo iz leta 2004 je treba opozoriti, da je Komisija v točki II tega obvestila natančno navedla, da bodo uvozne kvote, določene v členu 7 Uredbe, leta 2005 dodeljene za metilbromid, uporabljen za nujno uporabo v skladu s Sklepom IX/6 in členom 3(2)(ii) Uredbe, ki določa, da se proizvodnja in uvoz dovolita samo, če nobena od pogodbenic nima na voljo ustrezne nadomestne snovi ali recikliranega ali predelanega metilbromida. Poleg tega je Komisija na obravnavi navedla, da naj bi se Obvestilo iz leta 2004 glede sklicevanja na Sklep IX/6 in člen 3(2)(ii) Uredbe razlikovalo od besedila Obvestila za leto 2003, ki naj teh referenc ne bi vseboval. Iz tega izhaja, da preudaren bralec, kot je tožeča stranka, lahko iz Obvestila iz leta 2004 sklepa, da je imela Komisija namen, da leta 2005 ne bo več uporabila

člena 7 Uredbe na enak način kot leta 2004, ampak da naj bi se uvozne kvote leta 2005 dodeljevale v skladu s Sklepom IX/6 in členom 3(2)(ii) Uredbe. Končno se točke II in IX Obvestila iz leta 2004 glede sklicevanja na proizvajalce in uvoznike in ne na zaplinjevalce izražajo z dejstvom, da se Obvestilo iz leta 2004 nanaša na vse snovi, ki tanjšajo ozonski plašč, kot zatrjuje Komisija, in da se metilbromid ne obravnava drugače. Zato Sodišče prve stopnje meni, da Obvestilo iz leta 2004 ne ovrže Odločbe Komisije, da se leta 2005 tožeči stranki ne dodeli uvozne kvote.

85 Dalje je treba ugotoviti, da trditev tožeče stranke, ki temelji na dopisu z dne 10. decembra 2004, ne more obveljati. Treba je opozoriti, da ne gre za osebno pošto, ki je bila poslana tožeči stranki za zagotovitev dodelitve individualne kvote metilbromida za nujno uporabo, ampak za dopis, poslan vsem uporabnikom spletne strani ODS, ki napoveduje objavo vseh kvot za vse nadzorovane snovi in za vse njihove uporabe. Iz tega izhaja, da ta dopis ne ovrže razlage Uredbe s strani Komisije.

86 Prav tako Sodišče prve stopnje meni, da razlage Uredbe s strani Komisije ne moremo obravnavati, kot da bi lahko izkrivila konkurenčni položaj na trgu. V nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, se uvoznikov ne ovira, da so konkurenčni zaplinjevalcem na trgu uvoza in prodaje metilbromida. Tako kot zatrjuje Komisija, ta sprememba, do katere je prišlo 1. januarja 2005, nikakor ne pomeni, da morajo družbe, kot je tožeča stranka, prekiniti dejavnost. Pomeni le, da ti subjekti ne morejo več zaprositi za uvozna dovoljenja z namenom, da ustvarijo zalogo tega proizvoda, ki ga bodo pozneje preprodali dejanskim uporabnikom.

87 Končno je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso pravica do prostega opravljanja poklicne dejavnosti nima neomejene veljave, temveč jo je treba upoštevati v razmerju z njihovo funkcijo v družbi. Posledično je prosto opravljanje poklicne dejavnosti podvrženo omejitvam, kolikor te omejitve dejansko ustrezajo ciljem skupnega interesa in niso, glede na zasledovani cilj, čezmeren in neznosen poseg, ki bi lahko bil kršitev bistva tako zagotovljenih pravic (sodbi Sodišča z dne 13. julija 1989 v zadevi Wachauf, 5/88, Recueil, str. 2609, točki 17 in 18, in z dne 30. junija 2005 v zadevi Alessandrini in drugi proti Komisiji, C-295/03 P, ZOdl, str. I-5673, točka 86).

88 V tem primeru je nova ureditev, ki jo je uvedla Komisija 1. januarja 2005, le spremenila pogoje opravljanja dejavnosti uvoza metilbromida in ne zahteva, da mora tožeča stranka prekiniti dejavnost. Vendar pod predpostavko, da gre lahko za omejitev, Sodišče prve stopnje ugotavlja, da je splošen interes, ki ga zasleduje Skupnost, zaščita ozonskega plašča, ter meni, da je mogoča omejitev v vsakem primeru utemeljena z dejstvom, da gre za uporabo Uredbe v skladu z njo (točke od 74 do 83 zgoraj), ki je ne smemo obravnavati kot čezmerne in netolerantne niti kot ogrožanje bistva te pravice, če lahko tožeča stranka nadaljuje s predhodnimi gospodarskimi dejavnostmi.

89 Glede na zgoraj povedano je treba drugi in tretji tožbeni razlog zavrniti.

Tretji tožbeni razlog: nepristojnost (akt ultra vires)

Trditve strank

90 Tožeča stranka meni, da je Komisija s tem, ko ji ni dodelila kvote za uvoz metilbromida v Evropsko unijo, prekoračila pravni okvir, določen v členu 7

Uredbe, in je zato presegla pooblastilo, ki sta ji ga z Uredbo poverila Parlament in Svet.

91 Po njenem mnenju iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je izvedbeni ukrep, ki je bil sprejet v skladu z določbami temeljne uredbe, treba razglasiti za ničnega, ker brez zakonodajnega postopka, ki ga določa Pogodba, spreminja razširitev določenih obveznosti. Če se izvedbeni ukrep izkaže za derogatornega, kolikor določa merila, ki so drugačna od tistih, ki jih zahteva temeljni ukrep, ne more biti sprejet brez predhodnega posvetovanja Parlamenta.

92 Prav tako naj bi tem primeru člen 7 Uredbe Komisiji nalagal obveznost, naj dodeli uvozne kvote za sprostitev metilbromida v prosti promet v Skupnosti. Le zakonodajalec Skupnosti naj bi bil pristojen, da odloči, da se uvoznikom ne dodeli več uvoznih kvot po 31. decembru 2004. Dokler taka odločba ne bo sprejeta, bi morala Komisija nadaljevati dodeljevanje uvoznih kvot, saj je kakršnakoli zavrnitev z njene strani nezakonita.

93 Komisija meni, da je tretji tožbeni razlog ponovitev drugega tožbenega razloga, in napotuje na razmišljanja, ki jih je predstavila glede tega. Poudarja tudi, da je dejansko določila kvote metilbromida, namenjene za nujno uporabo, z Odločbo 2005/625, in zatrjuje, da je tožeča stranka dobila uvozna dovoljenja in je lahko opravljala dejavnost.

Presoja Sodišča prve stopnje

94 Opozoriti je treba, da je Sodišče prve stopnje pri preučitvi prvega in drugega tožbenega razloga ugotovilo, da člen 7 Uredbe Komisiji ni nalagal, naj tožeči stranki dodeli

uvozno kvoto za leto 2005, in da je izvajanje Uredbe s strani Komisije v okviru nove ureditve, ki je začela veljati 1. januarja 2005, v skladu z določbami uredbe. Tako je, kolikor obvešča tožečo stranko, da v skladu z novo ureditvijo ne more biti več upravičena do uvozne kvote, izpodbijani akt ukrep Komisije, katerega veljavna podlaga je Uredba in ne gre za akt *ultra vires*. Zato Komisija z izpodbijanim aktom ni posegla niti v pristojnosti Sveta niti v pristojnosti Parlamenta.

95 Iz tega sledi, da je treba tretji tožbeni razlog zavrniti.

Četrti tožbeni razlog: kršitev načel varstva zaupanja v pravo in pravne varnosti

Trditve strank

– Trditve tožeče stranke

96 Tožeča stranka zatrjuje, da je Komisija s tem, da ni spoštovala njene pravice do dodelitve uvozne kvote na podlagi člena 7 Uredbe, Obvestila iz leta 2004 in dopisov, izmenjanih v nadaljevanju, kršila zaupanje v pravo, da se tožeči stranki dodeli uvozna kvota, in načelo pravne varnosti.

97 Načelo pravne varnosti po mnenju tožeče stranka zahteva, naj se osebe, za katere velja zakon, ne znajdejo v negotovem položaju glede svojih pravic in obveznosti, da pravila Skupnosti z gotovostjo in brez kakršnekoli dvoumnosti opredelijo pravice oseb, na katere se nanašajo, in da se ukrepi sprejmejo zato, da se zagotovi, da položaji ali pravna razmerja, ki jih ta pravila urejajo, ostanejo predvidljiva. V tem primeru bi zavrnitev Komisije, da tožeči stranki dodeli uvozna kvota, in njena odločitev, da kvote uvoznikov nadomesti s kvotami, dodeljenimi uporabnikom, povzročila, da bi bila celotna ureditev uvoza metilbromida v Evropski uniji nepredvidljiva in v nasprotju z Uredbo.

98 Pojem zaupanja v pravo je po mnenju tožeče stranke pomembno povezan z načelom pravne varnosti in zahteva, naj se zaupanje tistih, ki ravnajo v dobri veri na podlagi zakona, kot je ali je videti, da je, ne izneveri. Sodna praksa naj bi potrjevala, da preprosta praksa ali dopustitev uprave, ki ne krši veljavnega prava in ki ne vključuje izvrševanja pristojnosti presoje, lahko utemelji legitimno upravičenje zadevnih strank, tem pa se ni treba sklicevati na sporočilo splošnega pomena (sodba Sodišča z dne 1. oktobra 1987 v zadevi Združeno kraljestvo proti Komisiji, 84/85, Recueil, str. 3765, in sklep predsednika Sodišča z dne 10. junija 1988 v zadevi Sofrimport proti Komisiji, C-152/88 R, Recueil, str. 2931; sodba Sodišča prve stopnje z dne 28. septembra 2004 v zadevi MCI proti Komisiji, T-310/00, ZOdl., str. II-3253, točka 112).

99 Zaupanje v pravo, da bo tožeči stranki dodeljena kvota za uvoz metilbromida v letu 2005, naj bi izhajalo iz natančnega besedila člena 7 Uredbe in pisnih izjav Komisije, med katerimi je tudi Obvestilo iz leta 2004, in njenih raznih dopisov, naslovljenih na tožečo stranko. Tožeča stranka navaja, da je na podlagi tega zaupanja vložila izjavo iz leta 2004 in je legitimno pričakovala dodelitev uvozne kvote za leto 2005. Komisija naj bi s tem, da ji zavrnila dodelitev kvote za uvoz metilbromida za leto 2005, kršila zaupanje v pravo tožeče stranke.

– Trditve tožene stranke

100 Komisija meni, da tožeča stranka ni dobila zadostnega zagotovila glede tega, da ji bo dodeljena kvota za sprostitev metilbromida v prosti promet za leto 2005. Presoja tudi, da je pozoren in preudaren gospodarski subjekt, kot je tožeča stranka, vedel ali moral vedeti, da je bilo od 1. januarja 2005 prepovedano uporabljati ali dajati metilbromida na trg v svojem imenu, saj je to prepoved določal člen 4(2)(i)(d) Uredbe. Komisija meni, da je tožeča stranka vedela tudi, da bo po tem datumu dovoljena le še nujna uporaba metilbromida v skladu s členom 4(4)(i)(b) Uredbe. Iz tega izhaja, da je po mnenju Komisije tožeča stranka vedela, da se ureditev, ki je bila vzpostavljena na podlagi člena 4(2)(i)(a) do (c) Uredbe, po kateri so bile dodeljene kvote registriranim uvoznikom na podlagi referenčne količine iz leta 1999, ni mogla več uporabljati od 1. januarja 2005. Komisija meni, da je tožeča stranka pričakovala, da se bo ureditev kvot in načinov njihovih dodelitev za nujno uporabo metilbromida po tem datumu spremenila.

Presoja Sodišča prve stopnje

101 Prvič, glede domnevne kršitve načela varstva zaupanja v pravo je treba najprej spomniti, da člen 7 Uredbe, ki določa zgolj podjetja, ne pa uvoznikov, slednjim ne zagotavlja dodelitve kvot in da zaupanje v pravo, kot ga zahteva tožeča stranka, ne izhaja niti iz členov 2, 4 in 6 Uredbe.

102 Dalje je bilo v točki 84 zgoraj povedano, da sklicevanje na točko II Obvestila iz leta 2004, na Sklep IX/6 in na člen 3(2(ii) Uredbe določa, da se bo dodelitev kvot po 1. januarju 2005 izvedla v skladu z njenimi določbami. Glede preostalega je bilo v toč-

ki 84 presojeno, da je bilo Obvestilo iz leta 2004 glede sklicevanja na besedilo Obvestila za leto 2003 drugačno in da je iz tega izhajalo, da preudaren bralec, kot je tožeča stranka, lahko iz Obvestila iz leta 2004 sklepa, da je Komisija leta 2005 nameravala spremeniti svojo predhodno prakso. Zato je treba sklepati, da Obvestilo iz leta 2004 uvoznikom ne zagotavlja dodelitev uvoznih kvot.

103 Povedati je treba , da iz sodne prakse izhaja, kot je trdila Komisija, da razumen in preudaren gospodarski subjekt predvidi sprejetje ukrepa Skupnosti, ki lahko vpliva na njegove interese, se v primeru njegovega sprejetja ne more sklicevati na načelo varstva zaupanja v (sodba Sodišča z dne 22. junija 2006 v združenih zadevah Belgija in Forum 187 proti Komisiji, C-182/03 in C-217/03, ZOdl., str. I-5479, točka 147, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 16. oktobra 1996 v zadevi Efisol proti Komisiji, T-336/94, Recueil, str. II-1343, točka 31). Zato je treba opozoriti, da je tožeča stranka eden od osmih uvoznikov, ki so bili do leta 2004 upravičeni, da uvažajo metilbromid v Skupnost, in da je vsaka sprememba v ureditvi, ki se uporablja za metilbromid, velikega gospodarskega pomena za njene uvozne dejavnosti. V teh okoliščinah Sodišče prve stopnje meni, da bi skrbno podjetje v njenem položaju moralo zahtevati natančne informacije glede sprememb v prihodnosti. Glede tega je treba povedati, da je tožeča stranka priznala, da je na podlagi členov 3 in 4 Uredbe pričakovala spremembe ureditve, ki se uporablja za metilbromid od 1. januarja 2005.

104 Zato je imela v okoliščinah tega primera tožeča stranka dolžnost skrbnega ravnanja.

105 Prav tako je treba opozoriti tudi, da se po sodni praksi nihče ne sme sklicevati na kršitev tega načela brez natančnih zagotovil, ki bi mu jih je zagotovila uprava (zgoraj navedeni sodbi Belgija in Forum 187 proti Komisiji, točka 147, in Efisol proti Komisiji, točka 31). V tem primeru Komisija upravičeno trdi, da ni dala natančnih zagotovil tožeči stranki.

106 Iz sodne prakse izhaja tudi, da predhodna upravna praksa Komisije, ki je bila dana na znanje javnosti, lahko, v odsotnosti nasprotnih pokazateljev, porodi zaupanje v pravo ob uporabi enakih pravil, med drugim tudi zato, ker se sporočila zadevne institucije Skupnosti ne razlikujejo od prejšnjih (zgoraj navedena sodba MCI proti Komisiji, točka 112; v tem smislu glej tudi zgoraj navedeno sodbo Združeno kraljestvo proti Komisiji, točke od 9 do 27; in zgoraj navedeni sklep Sofrimport proti Komisiji, točke od 17 do 23). Vendar se ta načela v tem primeru ne morejo uporabiti. V tej zadevi se točka II glede sklicevanja dejansko razlikuje od Sklepa IX/6 in člena 3(2)(ii) Uredbe, iz katerega izhaja, da se uvozne kvote v letu 2005 ne bodo dodeljevale po predhodni praksi Komisije, ampak v skladu s to določbo.

107 Na koncu je treba spomniti, da je bil dopis Komisije z dne 10. decembra 2004 poslan vsem uporabnikom spletne strani ODS in da je obveščal o objavi vseh kvot, za vse nadzorovane snovi in za vse njihove uporabnike. Iz tega izhaja, da tožeči stranki ni nikakor zagotovil dodelitev individualne kvote metilbromida za nujno uporabo. Kolikor se tožeča stranka sklicuje tudi na preostale dopise Komisije, je treba povedati, da glede tega ni predložila nobenega dokaza v okviru te zadeve niti ni opredelila dopisov, na katere se sklicuje.

108 Drugič je treba glede domnevne kršitve načela pravne varnosti povedati, da iz sodne prakse izhaja, da to načelo pravne varnosti pomeni temeljno načelo prava Skupnosti, ki zlasti zahteva, da morajo biti predpisi jasni in natančni, da se posamezniki lahko nedvoumno seznanijo s svojimi pravicami in obveznostmi in v skladu s tem ukrepajo. Če pa je s predpisom povezana določena stopnja negotovosti v zvezi z njenim pomenom in obsegom, se je treba omejiti na preizkus, ali je zadevni pravni akt tako nejasen, da posamezniki ne morejo z zadostno gotovostjo odpraviti morebitnih dvomov v zvezi z obsegom ali pomenom tega predpisa (v tem smislu glej sodbo Sodišča z dne 14. aprila 2005 v zadevi Belgija proti Komisiji, C-110/03, ZOdl., str. I-2801, točki 30 in 31).

109 V tem primeru je treba povedati, da v glavnem glede na določbe Uredbe (glej točke od 74 do 83 zgoraj), ampak tudi na besedilo Obvestila iz leta 2004 (glej točki 84 in 102 zgoraj), niti zavrnitev dodelitve uvozne kvote, na katero se sklicuje tožeča stranka, niti zamenjava uvoznih kvot, dodeljenih uvoznikom, s kvotami, dodeljenimi uporabnikom, za uvoznike, ki so v takem položaju kot tožeča stranka, niso bili nepredvidljivi. Iz tega izhaja, da niti Uredba niti Obvestilo iz leta 2004 nista ovirala posameznikov pri tem, da bi mogli z zadostno gotovostjo odpraviti morebitne dvome v zvezi z obsegom ali pomenom člena 7 Uredbe.

110 Upoštevajoč zgoraj navedeno, je treba četrti tožbeni razlog zavrniti.

111 Ker so bili vsi štirje tožbeni razlogi, ki jih navaja tožeča stranka v podporo svojemu predlogu za razglasitev ničnosti izpodbijanega akta, zavrnjeni, je treba ta predlog šteti za neutemeljenega, ne da bi bilo treba odločati o ugovoru nedopustnosti, ki ga navaja Komisija.

112 V teh okoliščinah je treba tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

113 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Komisija je predlagala, naj se tožeči stranki naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (drugi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Tožeča stranka nosi lastne stroške in stroške, ki jih je priglasila Komisija.

Pirrung Forwood Papasavvas

Razglašeno na glavni obravnavi v Luxembourgu, 22. maja 2007.

Sodni tajnik Predsednik

E. Coulon J. Pirrung